

מנשה, שהצטיגה ברקודיה הפעם, ורקד... פוקס טרוט" (רקוד השועל...) זבל יתר הקצינים האנגלים שבהר זבעטק רקדו "תורכיסטרוט", שקודין בעברית, כחול" השטן"...

לסוף לא יכלתי להתגבר על יצרי, עברתי על "לא תחמד" ותפשתי גם אני חוברת רקודים קטנה, שאליה היה קשור בחוט של משי תכול עפרון תכול קטן ונחמד. ורשמתי לי רקוד אחד "אקסטרה" (יוצא מן הכלל) — נחשו עם מי? — עם מלכת-שבא...

הבתי-מלכה שבאה מכוש ישבה לה בפנה באורחה גכבדה עם כל הכבודה שלה, המתורדר גמנית שלה לימינה וכל בני-לוייתה השחורים פכיבה, שטיח מזרחי לרגליה ונדמה לי באותה שעה כי רואה אני את בתי-המלכה המקוללה, שעוד של כושי נקרה עליה ועוד מעט תורפ מעליה את אדרתה ותתיצב לפנינו ככל הדרה המלכותי במלכת-שבא בשעתה... נגשתי אליה והשתחוויתי לפניה בהושטת שתי ידי עד לקרקעי כמו שראיתי בסנימה, והתיצבתי לפנייה: "עומות!"

המתורגמנית פרשה לה את המלה הזו ומיד קצה מכפא-כבודה הניהוה שמאלה מתחת לראשי וימינה תחבקני, כמו שכתובי ושנינו יצאנו במחולות באולם ורקדנו, אגויבישיון ראנ" במשך שעה עלמה, כמו עכשיו באמריקה. לסוף השתחוויתי לפנייה ואמרתיה: "החדו!" והיא לי: "כוש!"

ואולם כשקפצוונתי מקרוב אל הכת-מלכה שלי ואל פניה השזופות, חושבתי רגע בלבי שאם מלכת-שבא שבימי שלמה היתה היפה לנכדתה זו, אין פלא אם-שלמה המלך בעל ההארים" של אלה גשים אמר: ואשה יפה ככל אלה לא מצאתי...

(הסוף בעמוד ח')

שות השונות, בין הרעות והמחשבות, החרד גלים, הרצונות והמאויים, הפרודים והנגודים של "קבוץ גליות" זה הנעשה לעיניך.

בפנת האולם ישב ה"רבי" עם ה"רבנית" וכל האורחים עברו לפנייהם בבני-כרון, זוגות, זוגות, בקידה והשתחוויה ממש כמו בבוקהיני-נהאם פאלאס לפני המלך והמלכה בלונדון: אוסישקין וכתו, קלורסקי וכתו בלי צלבי-כבוד על חזיהם, אחריהם ילין ומיחוס בלי בנות ועם צלבי-כבוד M.B.J. — ו"ג ביסקינד וון פרוילנד בלי בנות ובלי צלבים ועמד הברון מנשה ממצרים עם בתו וגם "מונוקל" לעינו, ואחרון אחרון הכיב — הקולוגיל קישי, מקושט ומפואר כלו בצלבים כבישוף להבדיל, שזכה בהם כנראה על שרד-המלחמה ברחוב ס"ט דונורי אשר בפריז... חסדים היו רק הרב קוק והרב זוננפלד שזכו לראותו שתיזוערב ר"ל וביחוד הכרם הרב הראשי ס"ט ב"נישאן" על חזהו...

ואולם גולת-הכתרת של הנשף היה האורה המוכיר החדשי שהקסים את הצעירות בשפטו דשחור והקצר ולא כקודמו שהיה מגולה ו"חלק" כלו... מתוך כיס-בגרו הציץ גיר לבן, כנראה שזו היתה התכנית החדשה שהביא מלונדון בשביל הערבים וה"בית הלאומי" שלנו עפ"י הספר הלבן...

והנה החלה הסדרה של רקודים ה"רבי" שלנו יצא במחולות-מהנים (לא של אוסישקין!) עם הנכרת רות מאנגליה וכברעו בשעתו רקד בליות התזמורת הנפלאה, שצוה לטול להיבלי-הילך: נבלים ומצללותים, תופים וכנורות — וואן סטייפ" (צעד אחד) לישראל, "טרסטופ" (שני צעדים) לישמעאל ו"טרטריסטיפ" (שלושה צעדים) ל"עשרתי השבטים" — המושל הזמין את בת הברון

צרות לידי — ולא רחבות חלילה כד"ר בודנהיימר בשעתו! — מרוכסות שתיהו בכפתורי זהב של "בצלאל", בקצור לבשתי כהרדעיו, כקוואליגי בשעתו "מכות-רצה" ממש, ובלא ברכת פטורין אפילו מבני ביתי הפשני הבחור מאחור והושיבני לצדו הש"מאלי בתוך העגלה הקטנה הכרופדה עור של תהש ויאללצה! ה"מטור-סיקל" ע"י כשד משחת דרך רחובות וסימטאות, כלפני ה"רבי" ממש, עדי הגיענו ל"נששיבי קורנר" מול שמעון הצדיק ומשם הוא, מדלג על ההרים כקפץ על הגבעות" ושנינו, שם ויפתי, יושבים טנדו בעגלה ושישים כרעים אהובים טיטות במטור-סיקל: "פיק-פיק פיק פיוקס!" על הר הצופים, כשעברנו לפני בית הקברות שלמה הסיר הרוח מפני כבוד המתים, כנראה את הצילנדר מעל לראשי והדגל האנגלי הקטן התנופה כאויר כאלו בורת מפנינו, עדי הגיענו אל מקום ה"שמחה"...

מן המטור-סיקל קפצתי ישר לתוך האולם הגדול הסמך לבית התפלה, שטוף כלו אורה חשכלית וכלא אורחים ואירחות מרן ועד באר שבע, הבשתי את המסוה על פני ונדרחקתי, כורכי, לתוך פנת גרהת רחוק מעיני השליש Aide-de-Camp בלע"ז) שכא יכירני ויהשבני חלילה לאחד מפקירי הממשלה העברים, ששכח כנראה להזמין הפעם, וביחוד נתרחקתי מהפקירים הגבוהים של אח"י שישבו בדד במועדם כ"סגובים" אמתיים והתנפחו כלם כתרנגולי הודו ממש וביחוד ר' כרדכי היהודי שלנו היושב בשער המלך.

אני מסתכל סביבי, ים של ראשים, אורות נוצצות, שחור ולבן וגם ארגמן מתדמונים להרמוניה אחת, אתה מכריז רגע בין הפרצופים הרבים והשונים, בין תלכי-

ה"בוס". לא חשב הרבה ואמר: Palestine without Declaration כלומר: פלשתינה בלי הצהרת (בלפור)...

עף ויגע הייתי במשך שבועים ימים מרב הרקודים שרקדתי בנשף המחולות הכדריני על הר הזיתים, ועכשיו שהונח לי ב"ה קצת, יכול אני למסר לכם רשמים אחרים שנשארו עד בזכרוני...

זה היה ביום שלישי בערב, יום שהוכפל בו, כי טוב, אחר כלות הסעודה, והנה שמעתי פתאום איזה קול מוזר, שללה אלי מן החצר, קול דפיקות לפני פתח ביתי: "טיק-טיק טיק טיק!". עוד לא הספקתי להביט החוצה והנה אנגלי אחד טפס בשתי רגליו הארוכות על כל המדרגות, נכנס לביתי ושאל בלשונו: "אר יו מיסטר עומות?" ואנכי הושיט לי מכתב התום בנושפנקא דמלכותא ועל המעטפה כתוב: On His Majesty's Service. בידיים רועדות ממש תפשתי את האגרת, קרעתי בחפזן את כתנתה מעליה והנה נגלה לפני — כתב-חומנה מאת ה"רבי" בעצם ידו לנשף הרקודים שלו על הר הזיתים, רגלי החלו מפזזין ומכרכרין מאליהו ישר אל ארון הזכוכית של הכנדים, נטלתי מתוכו את ה"מטוקינג" חשחור, שנשאר לי לפליטה מנסיעת הענג שלי ראשתקד לוינא — סגולה ברובה כדי להתנגב באגיה מהמחלקה השלישית לכתה הראשונה, כידוע — קפצתי בשתי רגלי לתוך המכנסים הצרים והמקומטים באמצע לכל ארכם, כפי המודה הרכבתי עול קשה על צוארי בדמות צוארון בעל שתי קצוות, ענרתי לגרורותי עניבה חדשה, שקנתיי אצל "טורומס" לכבוד הנשף וגם חשן מבריק מלובו שפתי על לוח לבי ושתי, מנשימות

הדרך הנכונה, עצתי שופנו למשרד מר"ר דרד העברים בביתו "בצלאל" או אפילו לאחד העגלונים היהודים שלי, העומדים לפני שוער יפו — ר' אלי-לישי — והם יתדרו לחכמים האלה תכנית נכונה ומתאימה ל"שרות הקהל", מחמת שהכנסות הדרך הזו אינו מספיקות במדינתנו, אפילו ל"טכיר" (צמיג) אחד של מכונת אחת...

ראיתי הלכה ונוכרתי מעשה: בשעה שישבתי במחבואי במכונת העברנו דרך המושבה הגרמנית נוכרתי — איני יודע מדוע? — בפלנש בנבעה, כלומר לא בפלנש ממש אלא בזונתו של "שר האופים", שיצאה כנפה בזמן האחרון מביתה אשר במושבה הגרמנית לרוח היום לראות הנצו הפרחים על הנבעה, והנה רועה צעיר בא מן השרה בערב, בחור כארוזים, וזאיש גר בארץ מלחה, ותאמר לו: הנידה לי שאהבה גפשי איכה תרעה, איכה תרביץ בערב? ויען לה ויאמר: יונתי בחנוי הסלע, בסתר חסדרתה, והיום רד מאד, ותזעק זעקה גדולה כשרה ואין משיוע לה... ורודי חמק ענה, ואולם מצאוהו השומרים הסוככים בכפר, אחוזהו ולא הרכו ממנו עד שהביאוהו אל ה"חד-גדיא" ללמד פרשת "תצא" אל השרה, ועובר גם על הסדרא "משפטים" עם "פירש"י, בינתיים טפס הבחור מעל כתלי ה"קשלה" ואמר: "ברוך דודי!"

אצלי ילמדו הפעם שרי האופים" בורנן ושרי המשפטים בכל לשון להבין סו"ס את ערך הבטתון הצבורי עם בני דודנו בארץ ישראל? לסוף, כשהנחתי יתחת לספסל נגשתי אל הנחן ושאלתי ממנו את פירוש ה"ת" P.W.D. כתוב בתוך ענול אודים מאחורי

תמול קפצתי מאחור על אחד ה"בוסים" בשעת מרוצתו ונדרחקתי מיד בחשאי מתחת הספסל, בכחינת רואה ואינו נראה, כדי שאראה את מהלך העגלות שנקנו מבסם הממשלה על השבוננו אגו להוכנו בפרוש לשרות הקהל...

ואלה מסעי ה"בוסים" למוצאיהם בכל יום: ויסעו מהמושבה היונית, לא תלילה מחקרן הקימת לישראל, אלא מתמפורטס" קלוב של בני "עשרת השבטים", ויחנו במר"שבה הגרמנית, מקום שם אוו להם למושב כל הקציגים והצנינים, שאינם משלמים לא דרכיה ולא ורקיה, לא שכר דירה ולא בעד המים, ויסעו מגרמניה ויחנו מתחת לשער יפו כדי לקחת את הנוהעים שלהם, כלומר את וסטר — לכשירצה — למושבה האמרי קנית, ויסעו אל ה"בוסטח" (אל הדאד) ומשם הם עולים ויורדים ריקם, כמובן, אל המר שבה האמריקנית, כלומר לשיד-ג'אראח (לא שמעון הצדיק חלילה!) ויסעו ויחנו בעמק עד בואם אל "ההר" ישר לחדרו של "הרבי", וכן חוזר חלילה, "כנפו יבוא ובנפו יצא" חוץ מפקירים אחדים שגם הם גוסעים מס' תמא חנם...

ועכשיו שואל ר' עומות: מכיון שה"בוסים" האלה נוצרו אך ורק לשרות הקהל ל"למה בחרו דוקא בדרך ארוכה כזו והנהגים אומרים: סתור סחור ולכרם לא תקרב וגם לא למאה-שערים ולמחנה יהודה או לשמינת הכוכרים, שהם הם, כמדוי מני הנתבעים ונותנים תמיד ימים ביד רחבה כדי לשלם מזה משכרת לשלשת ה"רדיי וורים (נהגים בלע"ז) משלהם ואת מחור המכונות ואכזוריהו? ואם חכמי הממשלה של P.W.D. אינם יודעים אולי את

מבעד למסוה

(שעורים בהסתבלות)

הפעם, תלמיד החיבים, נניח את הפוליטיקה הנכוחה של עבראללאה טעבר-לירדן וה"מלי יונים" של "דאר היום", מעבר לאוק

יאנוס לעורכינו הראשיים, ואת הפוליטיקה ה"אבור-נלולית" נניח ל"מורישקוס", שהם באמת ס"ט, כלומר ספרדים ס...הורים הנל-המים, כידוע, גגר ועד-העיר, ונראה-נא מה נעשה שם בגדה-העיר בעירנו אצל "ארוני המנהל" שוכה לשיחה, כלומר למודעה כמיניסטר ממש או נטיויל יחד קצת ברחובות ירושלם ונסתכל אל כל אשר סביבנו, והנה בשבוע האחרון פגשתי בכל בסר בעברי לפני ה"סולל", שלש מבוגיות חדשות, גדולות וארוכות, שני ספסלים רחבים ומרווחים משני העברים וגם מצל ומחסה עליהם, מפני החום המעיק עלינו זה ימים ואחרים ושלשת ה"בוסים" האלה (משרש אומיבוס בלע"ז) עולים ויורדים שלשתם זה אחר זה, משלשה סלאכי חבלה, משער יפו צמינה ועליהם כתוב משני הצדדים באנגלית:

Puffie Service Sports Club—Government House via Governorate

בלשונו זאת אומרת: לשרות הקהלי מספורט-סלוב לארמון הנציב ודרך בית הממשלה ומכיון שראיתי בכל שלשת ה"בוסים" האלה שלשה נהגים לא-יהודים חבנתי כי אלה של הממשלה שלנו...